

Školáček

Číslo 27

20. 6. 2013

Akademie 2013

A. Masarovičová 5. B

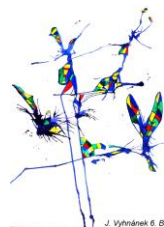

K. Brožková 7. B

1. Projev ředitelky školy (D. Sirová)
2. Pěvecký sbor ČERVENÝ (K. Červený, M. Králová)
3. Tanec rokenrol; ŠD 1. odd. (E. Coubalová)
4. Hra na tělo; MŠ (K. Šmejdová)
5. Šly panenky silnicí; ŠD 1. odd. (E. Coubalová)
6. Akrobely; MŠ (Z. Grusová, Z. Kašparová)
7. Piráti z karibiku, ŠD 3. odd. (O. Ladrová)
8. Ne pětku ne; 1. odd. ŠD (O. Ladrová)
9. Aerobik; 2. st. (L. Švarcová)
10. Vítá; ŠD 2. odd. (O. Ladrová)
11. Black and white; E. Červenková, Ž. Fojcizíková (J. Pazdenková)
12. Kroužek orientálních tanců; ŠD (E. Coubalová)
13. Aerobik; 1. st. (L. Švarcová, I. Přenosilová)
14. Polonéza (O. Ladrová)
15. Letní den; 5. B (R. Roubíčková)
16. Módní přehlídka; 9. B (J. Pazdenková)
17. Módní přehlídka; 9. B (J. Pazdenková)

M. Loudová 5. B

J. Vyhnanek 6. B

Ozvučení:

Výzdoba:

Technické zajištění:

Slovní doprovod:

Časopis Školáček:

Občerstvení pro účastníky:

Režie:

K. Červený, J. Novák, I. Banták, M. Štánek

třídní učitelky z 1. stupně, vychovatelky ŠD, E. Kopecká a J. Knotková (MŠ)

J. Pazdenková a posluchači písně Výtvarné činnosti z 8. A a 8. B

J. Novák, T. Dražan, M. Sojka, F. Protiva, M. Matoušek

J. Vokál 8. B a Z. Janá 8. A

Hana Blažková

P. Vachudová, E. Polzerová (dopoledne)

H. Vášová, M. Vřílnková (odpoledne)

Eva Coubalová

„V kraji znáš-li bohumilém“

Sebevědomí Čechů v minulosti zvyšovaly hymny. Tou oficiální byla hymna rakouská, začínající (v překladu) slovy: „*Zachovej nám, Hospodine, císaře a naši zem.*“ Ale vzniká také hymna česká, moravská a slezská.

Za nejstarší předchůdce české hymny jsou považovány litanie „*Hospodine, pomiluj ny.*“ z konce 10. století a chorál „*Svatý Václave, vévodo české země*“, který vznikl o 2 století později.

neprosadila.

Skutečná česká hymna se představila veřejnosti 21. prosince 1834 v dnešním pražském Stavovském divadle ve zpěvohře Fidlůvačka od J. K. Tyla a Fr. Škroupa, napsané původně asi z jedné třetiny německy! Dne 11. ledna 1835 se dočkala jediné reprízy, když ironii osudu bylo, že zazněla poprvé v rychle staženém kuse, a navíc v německém divadle, v němž čeština nebyvala vítaným hostem. Znovu ji mohli diváci slyšet po 83 letech, tedy v roce 1917 v pražském divadle na Vinohradech. V Tylových dvou slokách došlo za málem 200 let k jediné změně: „hučí, voda“, (po lučinách) jsou dnes v opačném pořadí, aby se nám lépe zpívala. Pro zajímavost druhá sloka ve znění ze Škroupa rukopisu:

*„Kde domov můj, kde domov můj.
V kraji znáš-li bohumilém
duše outlé v těle čilém,
mysl jasnou, znik a zdar;
a tu sílu, vzdoru zmar:
to je Čechů slavné plémě*

V 18. a 19. st. vzniklo několik písní, jejichž autoři doufali, že se jejich díla stanou českou hymnou, ale žádná se

*mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj.“*

Pisnička tehdy zaujala řadu posluchačů a její text, prodáváný jako kramářská píseň za pár krejcarů, šel na dračku. Mnoha lidem se nelíbila melodie, někomu vadil text, ale píseň si svoje „hymnové“ postavení uhájila.

Byla přeložena do dalších 60 jazyků (například v překladu J. V. Sládka do angličtiny začínal slovy: „*Where is my home, where is my home?*“) včetně turečtiny, arabštiny, perštiny, čínštiny, latiny a esperanta.

Vznikaly také parafráze; např. Jan Neruda sděluje, že jeho domov je tam, „*kde pivovary strmí*“, a kde „*mělnické vinice lidem dělaj opice.*“

Dnešní česká hymna zazněla při oslavách vzniku Československa 28. října 1918, dne 13. prosince 1918 o ní vydalo výnos ministerstvo národní obrany a v roce 1920 se stala usnesením vlády oficiální československou hymnou.

V ústavě se česká hymna objevila až roku 1993. Za moravskou hymnu byla nejčastěji označována píseň „*Jsem Moravan*“, jejíž text vznikl roku 1904 a hudba byla převzata ze sokolského zpěvníku také v roce 1904.

Hymna obyvatel Slezska se představila poprvé veřejnosti 7. června 1885 ve Slavkově u Opavy a začíná slovy: „*Slezská vlasti, půdo svatá, zemi nejkrásnější všech,*“...

ZAJÍMAVOSTI Z ČEŠTINY

Viš, co je PANGRAM? To je věta, která obsahuje všechna písmena abecedy. Například:

- *Loď čerí kýlem tůň obzvlášť v Grónské úžině.*
- *Ó, náhlý déšť teď zviril prach a čilá laň běží s houfem gazel k úkrytům.*
- *Vřeštící příšery se dožadovaly úplně čerstvých řízečků.*

Česká slova mají často zajímavou historii.

- Výraz **KUCHYNĚ** vznikl od slova *kuchali*.
- Šití a s ním příbuzná slova pochází od šidla.

* HISTORICKÉ OKÉNKO * HISTORICKÉ OKÉNKO *

- Nábytek od slova nabytý (původně se tím myslel veškerý majetek včetně domácích zvířat, ryb v rybnících a později i přímým z kostelů.)
- Slova HEJDUK a TATARKA označovala pohanku (první bylo odvozeno od německého slova „das Heidekorn“, neboli „pohanské zrno“, protože přišla z východu od pohanů, a to druhé souviselo s tím, že těmi pohany byli Tataři).
- Krejčí dostali název podle toho, že původně pouze krájeli (tj. stříhali) sukno, a jen někteří z něj šili i šaty,
- Staročeský výraz pro „oráče“ byl „rataji“, což se zachovalo v názvu Rataji.
- Půlnoc znamenala ve staré češtině sever (který dnes značíme písmeny S nebo N od německého slova Nord či anglického north), a poledne označovalo jih (písmeny J nebo S ze slova Sid nebo south).

Potíže bychom měli při setkání s našimi předky také s některými číslovkami. Např. dvaadvacítka se nazývala *dvamecítma*, třiaadvacítka *třimecítma*...

A co byla kdysi „libozměna“? Klavír.

V 16. století se začal pro tištěné texty používat nejprve ŠVABACH (jméno podle stejnojmenného města nedaleko německého Norimberku), který byl u nás oblíbený od 16. – 18. století. V 16. st. a 17. st. tu existovala 2 psací písma – česká novogotická kurzíva a německý kurent. Učebnice pro žáky byly vydány ve Vídni a pro české děti se překládaly.

*Čerpáno z časopisů a knih.
Zpracovala K. Landová*

Slohové práce žáků 8. B – Úvaha (p. uč. Polzerová):

Spadly mi klíče do kanálu

Jan Balát 8. B

Snad stokrát jsem tudy šel a nic. Zrovna dneska se mi to muselo stát – klíče mi spadly přímo do jedné z děr v litinovém krytu kanálu. Co teď?

První myšlenka je kleknout si a podívat se, jak jsou hluboko. Ale to se tu mám válet na silnici? Přemyslím, které klíče to vlastně jsou. Mohl bych se bez nich obejít? Byl na nich čip do jídelny, klíček ke školní šatně a klíč od domova. Všechny bych si mohl sehnat znovu, ale těch řečí, co bych si musel vyslechnout! Proč se to muselo stát zrovna mně?

Postávám nad kanálem a uvažuji, co dál. Zkusím pohnout víkem. Rozhlédnu se, aby mě nikdo neviděl a nezařadil mezi ty, které kradená víka živí. Jenže když zaberu, mřít se ani nehne, zato dole vidím ty proklaté klíče.

Najednou se mi rozsvítí. Jedině děda! Vždycky mi pomůže. To je nápad! Volám dědovi, vysvětluji situaci. Za chvíli je tu s drátem, ohýbá ho na konci, já si kleknu ke kanálu, zalovím a vytáhnou je. Klíče jsou na světě.

Co bych si bez nich počal? Nemohl bych na oběd – to by mi ani moc nevadilo, stejně jsem známý tím, že školní jídlo téměř nejím. Nedostal bych se do šatní skříňky. Tohle by byl větší problém. Neměl bych některé učebnice a hlavně přezůvky a věci na tělocvik. Velice nepříjemné by pak bylo, že bych se domů dostal až pozdě večer s rodiči. A vůbec nejhorší by byla přednáška o nezodpovědnosti, nepořádnosti a zbrklosti, která by mě doma čekala.

Ještě že mám dědu! Často uvažuji, že bych chtěl být jako on. Se vším si umět poradit. Asi má pravdu, když mi trochu z legrace a trochu vážně říkává: „Dívej se mi na ruce, věčně tady nebudu!“

Slohové práce žáků 9. A – Variace na povídku malostranskou (p. uč. Polzerová):

Přivedla žebračka na mizinu

Iva Hrabánková 9. A

Jednou jeden žebřák žebřal na ulici. Byl to poctivý chlap, ale měl prostě smůlu – přišel o všechny svůj majetek zásluhou svého lakomého bratra. Kolem něj šla stará žebračka. Zastavila se u něj a řekla „Vidím, že seš na tom taky špatně. Pojď, vyloupíme spolu jednu chatu a povede se nám dobře.“ Žebřák váhal, ale už opravdu neměl co do úst, a tak se dal přemluvit. Vykradli chatu! Žebračka se radovala, ale žebřák byl skleslý! „Co ti je?“ ptala se ho. „Byl jsem chudý, ale tys mě přivedla na mizinu - donutilas mě ke zločinu, a tak nemám už ani svou čest. Sbohem.“ A šel si svou cestou.

Tereza Hynčicová 9. A

Na Karlově mostě lidé potkají mnoho žebřáků, ale tento muž byl něčím zvláštní. Měl v sobě ještě naději, že jednoduše bude zase žít v teple a pohodlí. Mezi lidmi se našla žena, která přihodila peníze, ale něco jí k tomu muži lákalo a přitahovalo, tak ho vzala k sobě do baráku. Žebřák v ní měl

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

naději, a tak vše, co si vydělal a naspořil, dával jí. Žena jednou ráno vzala peníze a zdrhla. A tak žebrák přišel úplně o vše i o naději.

Tereza Kratochvílová 9. A

Žil jednou jeden pán. Jmenoval se Žebrák. Jeho dům stál na pobřeží toho nejkrásnějšího moře. Dům zdědil po rodičích, kteří naneštěstí zemřeli. Živil se jako objevitel. Jednoho krásného dne ho osvitil nápad. Přišel na návod k výrobě zlata. Vyběhl ven a radoval se. Bohužel začala bouřka, blesk zasáhl jeho hlavu a zničil jeho barák. Žebráka v nemocnici léčili na výpadek paměti. Nikdy se to nevyléčilo, a tak bouřka přivedla Žebráka na mizinu.

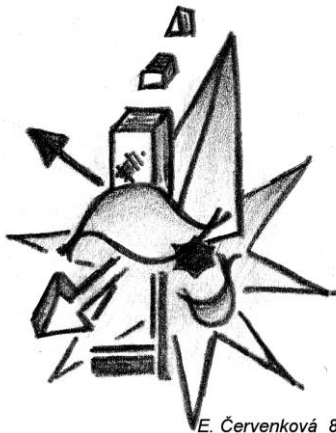
Přivedla žebráka na mizinu

Kateřina Brandejská 9. A

Žil jednou jeden žebrák
A velmi šťastný byl.
Lidé ho měli rádi,
ale život se s ním nemazlil.

Jedna lstivá a zlá bába,
neměla ho vůbec ráda.
Roznesla o něm pomluvy,
že je velmi bohatý.

Lidé mu přestali peníze dávat,
a on to ne a ne chápat.
Stalo se to jednu zimu,
přivedla ho na mizinu.

E. Červenká 8.B

Výchova ke zdraví 7. B - Nedokončené věty (p. uč. Michalicová):

Drogy

Ruda Chvalník 7.B

- Myslím si, že drogy jsou - hnusné, návykové, mění lidi v odpad a zabíjejí.
- Když slyším o mladých lidech, kteří berou drogy, tak - si myslím, že začali moc brzy a zkracují si život a začíná u nich demence.
- Když vím o kamarádech, kteří berou drogy, - svěřím se s tím jejich rodičům a oni si to už vysvětlí.
- Člověk může být v pokušení brát drogy, když - se mu může stát něco v rodině nebo když mu někdo umře.
- Bral bych drogy kdyby.... - nikdy bych je nebral.
- Kdyby mi nabídli drogy, ta... -si je nevezmu, protože vím, co by mi udělaly.
- Kdyby mému nejlepšímu kamarádovi byla nabídnuta droga, tak - bych mu v tom zabránil.

Ž. Fojciková 8.B

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

- Učitelé, kteří vedou protidrogovou výchovu, by měli – naučit nás, že drogy dokážou s člověkem udělat divy a abychom to nikdy nezkoušeli.
- Kdybych vedl protidrogovou výchovu – tak bych je naučil odpor k drogám.
- Rodiče, kteří berou drogy, by se měli nechat vyléčit.

Slohové práce žáků 7. A – Moje pohádka (p. uč. Stoupová):

Proč je tráva zelená

L. Šafaříková 7. A

Tráva dříve zelená nebyla. Měla samé veselé barvy – žlutou, červenou, růžovou, fialovou a další. Jak plynul čas, lidé už si krásné barevné trávy nevážili. Začali trávu ničit oráním a vyhazovali na ní odpadky a další ošklivé věci. Trávě se to vůbec nelíbilo. Jednoho dne se jí udělalo tak špatně, až z toho celá zezelenala. Lidé dodnes litují toho, že si trávu více nevážili.

Měsíc

E. Čermák 7. A

Byl jednou jeden domek, kde žil muž se ženou. Měli domek ze dřeva. Uvnitř měli velké teplo a bylo to tam hezké. Krávu měli jako domácí zvířátko. Jednoho dne šla žena podojit krávu, aby měli něco k pití. Neměli chlév a proti musela dojit venku. Byl velký vítr a ženě se mléko převrhlo z kyblíku na zem a vítr ho vzněsl do oblak. Najednou se z toho vytvořil kruh, který byl celý bílý. V noci svítil na velikou dálku. Tak vznikl Měsíc.

Proč leze rak pozpátku

E. Muleňková 7. A

Byla jednou jedna rodina raků. Měli dvě děti Frantíka a Máju. Ty dvě děti často chodívali na dobrodružné výpravy (chodili normálně popředu, jako každý živočich). Maminka a tatínek děti napomínali, aby dávaly pozor a nic se jim nestalo.

Jednoho rána se Franta a Mája vydali na druhý břeh řeky, protože se říkalo, že tam žije velký a nebezpečný pavouk. Už došli na druhý břeh, ale pořád nikoho nepotkali. Ze země najednou vylezlo něco velkého chlupatého a nohatého. Byl to obávaný pavouk a na dva malé raky se rozkřikl: “Co děláte na mém území? Okamžitě odejděte nebo něco uvidíte!” Frantík a Mája začali bázně couvat a docouvali až domů. Od té doby raci pořád jen couvají, protože se bojí, že kdyby chodili popředu, zase by něco děsivého potkali a už by se z toho nevzpamatovali.

Slohové práce žáků 9. B – Charakteristika (p. uč. Švarcová):

Vlastní charakteristika

Kateřina Nešporová 9. B

Byla jsem přesvědčena, že má vlastní charakteristika mi nemůže dělat problémy. Brzy jsem však zjistila, že jsem se zmýlila. Teď už vím, že je mnohem těžší psát charakteristiku vlastní, než kohokoli jiného. Toto téma mne ale velice zaujalo. Musela jsem se sama nad sebou zamyslet a zodpovědět si některé otázky.

L. Rudaková 9.B

Jmenuji se Kateřina Nešporová. Je mi čtrnáct let a již devátým rokem navštěvuji Základní školu v Uhlířských Janovicích. Za rok už si (doufám) budu moci říci, že jsem studentkou Obchodní akademie Kolín.

Mé chování je určitě odlišné v různých společnostech. Ve škole se chovám kamarádsky a společensky. Myslím, že mi nedělá problém zapadnout do společnosti. Mám dojem, že je na mne spoleh. Nemám ráda lidi, kteří naslibují hory doly a pak se z těch slibů vykrucují. Snažím se s každým vyjít. Nerada si dělám nepřátele kvůli hloupostem. Svůj vlastní názor měním jen ve výjimečných případech. Nejsem jedna z těch, která by měnila svůj vlastní názor jen proto, že si její kamarádka myslí něco jiného. Ráda pracuji ve skupinách a konzultuji věci s ostatními. Nemám ráda hodiny, ve kterých se musí jen sedět a poslouchat.

Doma se chovám úplně jinak. Jsem hrozně náladová. Ale myslím si, že je to dáno mou pubertou. Je mi příjemnější, když se bavím s mými vrstevníky, než-li třeba s rodiči.

Mamce často odsekávám a jsem na ni drzá, zato k tatkov

bych si to nikdy nedovolila. Ale takhle to má asi každý. Velmi často se hádám se svou sestrou. To samozřejmě jen ze sourozenecké lásky. Jsem velice pořádná. V pokoji mám vždy uklizeno a vytřeno. Nesnáším, když mám na zemi prach.

Moji spolužáci mě vidí jako hodnou, někdy možná málo výraznou, ale skvělou kamarádku, která je dokáže podržet v nepříjemných situacích. Říkají, že jsem někdy až moc laskavá k lidem, kteří si to nezaslouží. Vždyť také nejčastější věta, na kterou se mě ptají, je: „Katie, máš úkol?“ Já jim ho samozřejmě dám, ale někdy mi ani nepoděkují. Občas mi vadí, že já všechno udělám, ostatní to opíší a vždy jim to projde. I když mám zlost, tak bych to na ně nikdy neřekla. Rodiče mě vidí jako malou, hodnou holčičku. Já už jsem velká slečna, akorát oni si to neuvědomují.

Skoro celý můj život se točí kolem hudby. Je to můj největší koníček a hodlám se jí věnovat po zbytek života. Hraji na trubku a na klavír. Působím v jedné hudební skupině. Jsem šťastná, že tam můžu hrát, protože pro muzikanta jsou to nejdůležitější zkušenosti. Svůj hudební talent jsem zdědila po dědovi. Já jsem dědu nikdy nepoznala, protože zemřel dříve, než jsem se narodila. Pan učitel Novák o něm ale pronesl, že to byl nejlepší muzikant, jakého kdy znal. Kdybych někomu mohla darovat život, byl by to právě můj děda. Ráda sportuji. Celá rodina hraje tenis, jezdíme na kole a na hory.

Na letošních horách jsem udělala věc, pro mne ne moc důležitou, díky které si mne hodně lidí začalo více vážit. Asi dvouletý Patrik jezdil na saních s babičkou. Někdy mi připadá, že je opravdu hodně živé a hyperaktivní dítě. Poněvadž když jeho babička byla momentálně zaneprázdněná,

Patrik si aktivně vzal sáně, vyšel s nimi na kopec a sedl si na ně. Sáně se samozřejmě rozjely a my všichni jsme zjistili, co se vlastně stalo. Malý Patrik bohužel nedosáhl na zem, aby zabrzdil. Já, protože byla nejbližší, skočila jsem po sáních a shodila na zem Patrika i sebe. I když jsme v danou chvíli byli oba hodně překvapeni, vše dopadlo dobře a nikomu se nic nestalo.

Tak toto bude konec mé charakteristiky. Nė nadarmo se říká, že nikdo není dokonalý, a tak to беру i já. Také se říká- komu se nelení, tomu se zelení. Toto jsou přísloví, která na mne sedí. Doufám, že jste si o mne udělali hezký obrázek.

Slohové práce žáků 9. B – Úvaha na vybraný citát (p. uč. Švarcová):

„Neztracenější den našeho života je ten, kdy jsme se nezasmáli“

Radek Tancer 9. B

B. Schreierová 7.B

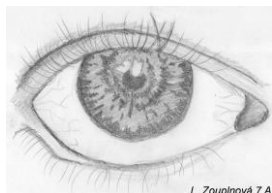
Citát od Sebastiena Chamforta jsem si vybral, protože s ním souhlasím a také už jsem to jednou slyšel. Citovala ho moje maminka, která je velmi veselý člověk. Že jsem si citát vybral, dokazuje asi to, že jsem asi opravdu její syn a něco důležitého jsem od ní zdědil. To důležité je optimistický pohled na život a to nejdůležitější je chuť se smát a užívat si života naplno.

Smích je jako lékař a také prodlužuje život. Ale kdyby to byla pravda, tak má lidstvo stoprocentní lék na nesmrtnost. Smích je ta nejkrásnější lidská emoce. Jen hrstka lidí se dokáže smát, když nechce. Proč se tedy člověk nesměje? Když se člověk nesměje, je to jako kdyby odešel doktor, vaše duše je prázdná a jako by právě onemocněla. Na smích má právo každý a bez výjimek.

Všichni si to ale nemyslí. Na světě jsou i tací lidé, kteří v životě nemají ani kousek štěstí, a my, ti kteří ho máme, i když o tom kolikrát ani nevíme nebo ho bereme jako samozřejmost, ho odhazujeme. Stačí se podívat za sebe. Pohled na smích má asi každý jiný. Někdo se směje rád a bere smích jako samozřejmost. Někdo se ale třeba rád nesměje nebo k tomu nemá důvod. Je třeba na svém dně a nemá chuť se smát. I když by se mu smíchem třeba ulevilo. Ale kdo ví. Léčí opravdu smích? Koukat se na člověka, který se nesměje a je vším otrávený, může vzít náladu i Vám.

Když je den bez smíchu, je to asi jako rybník bez vody. Jen v kaluži, která zbyla v bahně, se plácá poslední kapr, který ví, co ho čeká. I když se člověk nesměje, nekazí náladu jen sobě, ale i svému okolí. Ztracených dní bez smíchu prožil jistě každý už pár. Buď to bylo zlomené srdce, životní hra, ale i třeba kvůli prohranému zápasu oblíbeného fotbalového klubu. Den bez smíchu je jako když se ráno probudíte a venku je zima a prší. Vůbec se Vám nikam nechce a chcete ležet a spát. Když někdo nemá náladu se smát, je těžké ho pobavit a nebo si třeba popovídat. V té chvíli jako by člověk „spal“. Nikdo však neví, kdy se probudí.

Podstata citátu byla asi ukázat to, že smích je v lidském životě důležitý. Navést lidi k tomu, aby se smáli, i když třeba nemají náladu. Protože i jen patrný úsměv může být známkou štěstí. A není umění se smát dobrému vtipu, vtipné situaci, ale důležité je zasmát se občas i sám sobě. To z nás potom dělá psychicky silného a vyrovnaného člověka.

L. Zouplnová 7.A

L. Zouplnová 7.A

„Přítel je člověk, s nímž se odvažujete být sami sebou“

Barbora Závětová 9. B

Tento citát na toto téma jsem si vybrala, protože je mi nejbližší. Zamyslela jsem se nad tím, jak je přátelství vzácné.

Ptáte se „Proč přátelství?“ Vždyť podle mnohých z vás je to jen vztah dvou lidí. A právě z toho důvodu stojí k zamyšlení.

Člověk za svůj život potká mnoho „kamarádů“. Několik z nich jsou pouze lidé s různým charakterem, ale za touto slupkou nevinnosti se může nacházet obraz lži, intrik a přetvářek.

Opravdový přítel je za vás schopný „vložit ruku do ohně.“ Člověk, se kterým trávíte část svého volného času. Měl by být oporou, srdcem naší duše, i v těch nejtemnějších místech v nás. S ním jsme sami sebou, tím pádem se stáváme osobností. Ne nadarmo se říká: „V nouzi poznáš přítele“.

Přátelství patří v životě už od nepaměti k jednomu z nejdůležitějších vztahů. Dalo by se říci, že je to vztah plný lásky. Dokážeme se otevírat a prožíváme naprostou důvěru. Také je velice těžké umět se se svými zážitky světit, ale nejen to, velkou váhu má umění vyslechnout toho druhého.

Zkusili jste si někdy představit, jaký by byl váš život bez přátel? Mohl by se člověk vůbec z něčeho těšit? Měl by někoho, komu by se svěřoval? Kdo by ho podpořil?

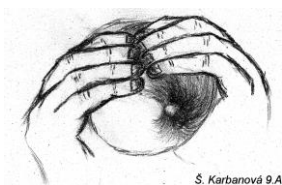
Život bez přátelství, je jako les bez stromů. Vládla by v něm jakási prázdnota, ze které nejde utéci. Proto se přátelé vryjí do našich srdcí navždy.

Ž. Fojcizková 8.B

„Svět je jen jeden. Není kam utéci“

Jan Vyhnánek 9. B

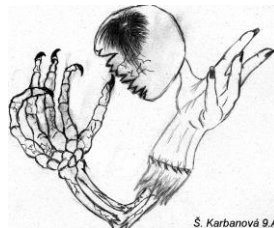

Š. Karbanová 9.A

mého to nemá cenu, protože to jenom oddálím a potom je to všechno většinou horší.

Například, když se mi jednou nechtělo dělat domácí úkol, protože byl dlouhý a podle mě těžký. Navíc, chtělo se mi jít ven. Šel jsem tedy ven a úkol nechal být. Večer na to máma přišla a ten domácí úkol jsem musel dělat dlouho do noci. Ráno jsem byl nevyspalý a nechtělo se mi vstávat. Bylo to horší, než kdybych ho napsal odpoledne a nešel ven.

Svět je malý. Říkají to všichni lidé, které znám. Například, když jedu s rodinou na dovolenou, potkám tam někoho, koho už jsem někde viděl. Stejně tak je to i s prací, tresty nebo něčím, co chceme utajit. Vždy se nám to vrátí. Práci budeme muset udělat, tresty si odpykat a tajemství se většinou provalí. Měli bychom tedy utíkat? Babička mi vždy říkala: „Buď silný. Ničím se nenech odradit. Bojuj až do konce.“ K čemu mi tedy budou tyto rady, když budu utíkat? Podle

Š. Karbanová 9.A

Stejně to je, když si chce někdo něco ulehčit. Lidé si před časem řekli, že ulehčí koním život a vymysleli parní stroj. To sice hodně zrychlilo a ulehčilo dopravu, ale také to dost znečišťovalo ovzduší a lidem to zhoršilo životní prostředí. Takže, i když lidé utekli od problému s dopravou, vytvořili si problém s životním prostředím.

Takže já si myslím, že lidé by neměli utíkat od problémů, ale postavit se jim. Protože když uteču, bude to horší. Myslím si, že když se problémům postavím, můžu vymyslet něco, co ho vyřeší a zároveň nevytvoří jiný. Proto si myslím, že citát: „Svět je jen jeden. Není kam utéci“ od A. Lustiga, je pravdivý a má popohnat lidstvo k tomu, aby lidé přestali od problémů utíkat, protože je vše zase dožene.

„Přítel je člověk, s nímž se odvažujeme být sami sebou“

Romana Navrátilová 9. B

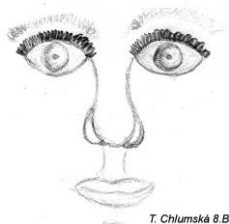

Tento citát mě oslovil ze všech nejvíce. Vybrala jsem si ho také proto, abychom se zamysleli nad slovem přítel.

Přítel. Opravdový přítel. Někdy nejcennější věc našeho života. Přitelem bych nazvala někoho, koho znám dlouhou dobu, někoho, koho znám dobře, a vím, co od něj mohu očekávat. Myslím, že pravý přítel je někdo, s kým rád trávim svůj volný čas. Vždy nás vyslechne, dokáže nám poradit. Přítel je ten, který se k nám neotočí zády, když zrovna nemáme dobré období.

Od pravého přítele bych nikdy neočekávala zradu, lži, pomluvy nebo zraňující slova. Ale takový člověk se hledá opravdu těžko, i já jsem se několikrát spálila.

Přitelem nám nutně nemusí být pouze člověk, ne nadarmo se říká, že je pes nejlepší přítel člověka. Toto tvrzení můžu jen

potvrdit. Sárinka - náš pes - mi kolikrát rozumí, jak nikdo jiný. Nikdy nevyzradí tajemství, vyslechne mě, aniž by mě přerušila, a další výhoda, myslím, je ta, že psi neumí mluvit.

V dnešní době se často rodí přátelství na sociálních sítích. Máme v přátelích stovky lidí, ale ruku na srdce, kolik z těchto "přátel" by nám podalo pomocnou ruku?

A co dospělá přátelství? Myslím, že mnoho z nich na přátelství nemá tolik času - práce, starosti, rodina. Myslím, že nevyhledávají nová přátelství jako já nebo moji vrstevníci. Ale co já vím, třeba za pár let se z přátel stanou pouze kamarádi.

Přátelství a kamarádství, to jsou pro mě dvě odlišné věci. Přátelé - to jsou lidé, kteří o mně vědí úplně všechno, a mám jich jenom pár, ale kamarádů mám spousty a užívám si s nimi spíše jen zábavu, ale jsem ráda, že tyto kamarády mám.

Nejhorší věc, která se může stát, je špatný odhad a pozdější zklamání v člověku, kterého jsme začínali mít rádi.

I já mám pár takových lidí, které nazývám pravými přáteli, ale všechny přátele jsem už tolikrát zklamala, nebo naopak oni mě.

Š. Karbanová 9. A

Existuje tedy nejlepší, opravdové přátelství?

Slohové práce žáků 6. B - Popis obrázku (p. uč. Švarcová):

Podzimní krajina

Aneta Šimková 6. B

Tento obrázek jsem si vybrala, protože jsou tam lesy a rybník. Mám ráda lesy, protože je tam krásný vzduch.

Mraky jsou nad horou a odrážejí se v rybníce. Mraky se hýbou nebo plují na nebi, jako by po rybníce přistávaly labutě. Někde jsou mraky tmavší nebo světlejší, někde nejsou.

Hory jsou pod mraky. Některé hory se překrývají. Ty hory na obrázku jsou velké, zajímavé. Jsou podél stromů. Je na nich sníh, protože jsou vysoko.

Stromy jsou mezi horami a loukami. Stromy jsou krásně zbarvené. Některé vyčnívají z chumlu, všichni se větrem hýbají. Jak na ně svítí sluníčko, tak se tváří, jako by je polilo roztavené zlato. Červené, žluté a zelené stromy.

Rybník je pod loukou. Rybník mi přijde nejdůležitější. V rybníku se odrážejí lesy a hory a nebe. Rybník je krásně modrý. Přijde mi klidný, ale když je bouřka, tak se voda v něm rozzlobí a začne se hýbat a udělají se na něm velké vlny, které nikdo nezkontroluje a nic v něm nebude vidět.

Krajina na obrázku mi přijde jako pobyt u moře. Kdybych se vydala do této krajiny, tak bych se tam hrozně těšila. Na první dojem mě zaujal rybník, ve kterém se vše odráží.

Barevná krajina

Anežka Nováková 6. B

Tento obrázek jsem si vybrala, protože se mi líbí. Nejvíce se mi zalíbila nádherná louka a úžasné hory. Je to takový přechod léto-zima. Na špičkách hor mrzne, až „praští“, a dole na louce slunce pálí, že je hned člověku tepleji.

Před vámi leží velmi rozsáhlá louka, na které vyrůstají barevné a veselé květiny. Větrík pofukuje a ohýbá dlouhé, zelené a zářící stonky s bílými, fialovými, červenými, modrými, hnědými květy a některé z nich mají tvar jako šištičky. Mezi květy se zelenými a vůbec různobarevnými lístky prorůstá zlatavá tráva.

Za loukou nalevo vyčnívá tmavá a hnědá skála. Na skále rostou stínem pohlčené, zelené a jehličnaté stromy. Vedle skály se stromy padají šedé, malé i velké, hladké i špičaté kameny.

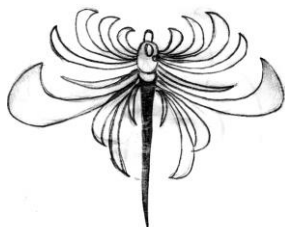
Za touto polovysokou skálou jsou vidět hnědé, nasvícené a vysoké hory. Některé oblé i zašpičatělé vrcholky těchto hor vrhají tajemný stín. V levém horním rohu se nachází znovu černé i sněhem

zasněžené vrcholy hor, ale o mnoho menší. Před nimi se ukazuje mrazivě- papírová mlha. Vracím se zpět a všímám si perlového sněhu na horách.

Nad tím vším září úžasné, mořské nebe. První věc, které si všimnu, jsou nádherné květy. Vypadají moc krásně. Tento obrázek na mě působí jako sladoučká, medová, letní sklenička džusu. Při pohledu na něj se mi chce zpívat, tančit, relaxovat, běhat a mnohem víc... Je to moc hezký obrázek!

Za řekou

Bára Vejdělková 6. B

T. Chlumská 8. B

Na mém obrázku je zobrazena horská řeka, za kterou se vypíná les a hory.

Teče zde průzračná řeka, která šumí a hlučí. Zdá se mi široká a dlouhá. Na pohled je moc příjemná. Je tam sem tam nějaká vlnka, která má světlejší barvu.

Na jejím levém břehu se rozprostírá jehličnatý les. Jasně zelené stromy rostou do veliké výšky. Stojí těsně vedle sebe.

Les obklopují vysoké šedobílé hory. Vrcholy širokých kamenitých hor se vypínají až do nebe. Levá část hory je zastíněna.

Dominantou krajiny je bezmračné nebe, které září tyrkysovou barvou. Jsou tam ale i jiné barvy. Různé odstíny modré (tyrkysové) barvy, od nejsvětější po nejtmaší.

Při pohledu na obrázek se cítím jako v ráji. Přijde mi to uklidňující a je to nádherné i na pohled. Je hezké, když je ještě někde takhle zachovaná krajina.

Mořská pláž

Jakub Verner 6. B

Vybral jsem si tento obrázek, protože mám rád moře. Na obrázku je mořská písčná pláž, na které je dřevěné molo, skála a kameny.

Skála má černou barvu, protože slunce je za mraky.

Voda zabírá spodní část obrázku. Leskne se, protože z nebe prosvítají sluneční paprsky. Na vodě se tvoří malé vlnky způsobené odlivem moře. V dáli pluje velká černá loď.

V popředí obrázku je několik ostrých kamenů, o které bychom se mohli snadno zranit. Kameny mají stejnou barvu jako skála.

Nejkrásnější na obrázku jsou sluneční paprsky, které mají různé barvy.

Toto místo na mě působí smutným dojmem, protože tam nejsou žádní lidé.

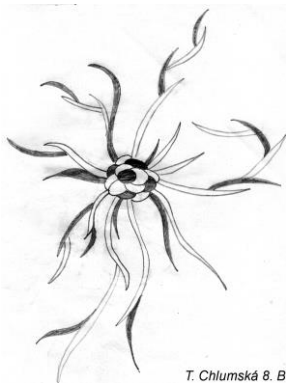

T. Chlumská 8. B

Lesní říčka

Jiří Vyhnanek 6. B

Vybral jsem si tuhle krajinu, protože se mi líbí, jak říčka vytváří s pomocí kamenů malé vodopádky a vypadá to jako malé peřeje.

T. Chlumská 8. B

kde by se v zimě dobře sáňkovalo.

Mně se tahle krajina líbí, protože se mi zdá jako hezké klidné a ničím nerušené místo na odpočívání.

Uprostřed klidné, tiché krajiny zalité sluncem proudí rychlá rozbouřená říčka. Protéká lesem, je plná velkých kamenů, které obtéká a přelévá, jako by to byly nějaké oblázky. Vytváří také malé vodopádky. Některé kameny připomínají zvířata, například velký kámen uprostřed říčky připomíná hlavu žabáka, který sleduje protější břeh, další kámen připomíná hlavu krokodýla.

Je tu i krásně zelený keř, který vyčnívá z roští a roste hned vedle říčky. Blízko vody je také malý poloostrov, na kterém je asi šestnáct stromů a stromků. Jsou tam i krásně žluté keře, které je sotva vidět z vysoké trávy. Některé stromy trčí ze země a opírají se o druhé, aby se udržely ve vzduchu a aby nespadly na zem.

Jeden strom je vzadu za ostatními a má tmavou barvu, protože mu ostatní stromy stíní, a tak na něj nesvítí sluníčko. Za poloostrovem je sluncem osvětlený a zalesněný prudký svah,

Slohové práce žáků 6. B - Popis pracovního postupu (p. uč. Švarcová):

Chov osmáka

Radka Vilímová 6. B

Osmákovi se jinak přezdívá Chilská veverka, protože pochází z Chile. Jméno osmák dostal díky svým žvýkacím stoličkám ve tvaru osmiček. A má tak dlouhý ocas, jako je on sám.

Dáváme mu každý den čistou vodu, seno a jídlo do mistichek určených pro osiky. Do jejich potravy patří: zelenina, seno, tráva, obilí, krmné směsi, které koupíme v obchodě, trochu sušeného ovoce a

tvrdý chléb.

Jednou za cca 4 měsíce osmákovi vyčistíme celou klec. A dvakrát za týden dáme osmákovi do klece písek pro osmáky, aby se vykoupal a očistil se.

Osmák potřebuje zábavu, a když mu ji nevěnujeme, začne být smutný. Je také nutné ho pouštět doma každý den anebo alespoň obden. Osmákovi se mohou koupit i jakékoliv hračky a doplňky např.: kolotoč, obojek, dřevěný domeček, roury na prolézání. Osmák není moc přítulné zvíře a nedá se moc chovat, ale když ho necháme pořádně se vyběhat po domě, naviv se a pak už bude přítulnější. Osmák se dokáže naučit spoustu věcí, například

stát na zadních, přiběhnout na zavolání, otevřít si klec.

Pokud máte možnost, je lepší chovat dva osmáky, protože si dělají navzájem společnost.

*Slohové práce žáků 8. A – **Můj koníček** (p. uč. Švarcová):*

Můj koníček

Petr Malý 8. A

nějakou pozornost.

I přes to jsem si uvědomil, že se potřebuji zlepšit. Od otce jsem poté dostal novou motorku a hned jsem začal trénovat. Rok na to jsem se dostal o stupínek výše, a to na stupínek druhého místa. To bylo radosti! To bylo potlesku!

Mezi mé koníčky patří především jízda na motorce. Mé první setkání s tím náramným strojem bylo v šesti letech. Táta mě k ní přivedl a já byl šťastný jako blecha.

Ten úžasný pocit naplnil můj sen, protože jsem dlouho toužil po motorce. Otec si také koupil motorku, tudíž jsme se mohli prohánět krajinou společně. Hned první jízdu jsem zářil jako hvězda na noční obloze. Bylo to, jako bych se pro jízdu na motorce narodil. První závody jsem byl velice nervózní. Bylo ticho. Až když se vlajka v barvách modré, bílé a červené prohnila vzduchem, motorky se rozezněly. Bylo mi pouhých sedm let, ale jel jsem, jako by mi šlo o život, vybojoval jsem si krásné třetí místo, a mohl jsem se tak hrdě postavit na stupeň vítězů. Ovšem mělo o jeden háček, stupínek s číslem 3 byl pro tak malého kluka velkou překážkou. Pořadatelé mi půjčili malý žebřík a já si připadal, jako kdybych lezl žirafě po krku, jen abych získal

Můj koníček

Tomáš Novák 8. A

Minulý rok jsem si pořídil psa. Jmenuje se Albi. Stal se mým nejmilejším koníčkem.

Kdykoliv nemám možnost a čas být s ním, utíkám k němu myšlenkou. Mám ho moc rád, vždy mi vylepší náladu. Snesl bych mu modré z nebe. Jeho kousky mě vždy rozesmějí. Albi je rychlý jako blesk. Je to moje zlato kousavý. Dlouhé procházky přírodou jsou potěšením a zážitkem pro oba dva. Vždy mě vtáhne do nějakých svých her. Jsou plné pohybu a zajímavých postřehů. Mám z nich příjemné pocity. Albi se stává hrdinou mé duše i života.

Je ubytovaný na dvorku s drůbeží. Objevil vejce a jeho zábavou je hromadit si je v boudě. Nerozbil zatím žádné, chová se k nim velmi šetrně. Slepícím a kachnám zařídil fitness. Pravidelně je prohání po dvorku jako na cvičáku. Další jeho zálibou je zahradičení. Dřeviny, které drží jako přibité, jednoduše ukousne. Když nejdou ukousnout, tak zahájí výkopové práce.

Chodím s ním do kynologického sdružení. Učíme se základním povelům. Zde projevuje svou inteligenci a učenlivost. Povel plní s elánem sobě vlastním. Víím, že jeho oddaný pohled je mou nejlepší odměnou. Albi je mazlivý a přítulný jako kotě. Jeho černobílý kožíšek je heboučkový jako samet, třpytí se v něm sluníčko. V každém oku má raráška.

Doufám, že zůstaneme dobrými kamarády a jeho psi duše mne bude doprovázet životem.

Rybaření

Matěj Matoušek 8. A

Sedím na břehu mého milovaného rybníka. Je konec srpna a slunce se mi od vody odráží do očí.

Vytahuji z krabičky jednu z nešťastných žízal, které jsem našel pod ztrouchnivělým špalkem.

Tu nešťastníci napichují na háček, který mi již několik ryb přitáhl. Uvolňuji cívku a již nahazuji. Žbluňk, návnada dopadla na hladinu a pomalu klesá, klesá tak pomalu, jako by se bála toho, co na ni čeká dole pod hladinou. Splávek se pohybuje po hladině. Nad mou hlavou voní staré lípy. Najednou splávek zmizel. Zasekávám. Tah je malý, brzda si ani nezazpívala. Je to malý šupinatý fešák. „Pošli strejdu,“ říkám mu. Kapřík mi zamával ploutví a uplaval. Napichuji na háček velkou rousnici a čekám na onoho strejdu. Stmívá se, začíná čas kaprů. Splávek již skoro nevidím, ale slyším žbluňkání, asi zabral velký kapr. Zasekávám a cítím velký tah, srdce mi buší a brzda kvílí.

Trochu přitahuji, ale ryba je jako tvrdohlavý býk. Po dlouhém souboji jsme já i kapr unavení. Utahaného kapra vytahuji na

břeh. Mám obrovskou radost, je to kapr 80cm dlouhý. Jeho šupiny jsou jako brnění a on jako poražený bojovník.

Byl by hřích zabít a sníst tak velkého a zdravého kapra, a tak ho pouštím zpět do vody se slovy: „Příště možná vyhraješ Ty.“ Domů jdu se skvělým pocitem a cítím se jako vítěz.

Můj koníček

Miroslav Sojka 8. A

Mám mnoho koníčků. Hraju fotbal už mnoho let, cvičím na klávesy různé písničky a skladby a také trénuji latinsko-americké tance, tanec je mým nejmladším koníčkem. Mým nejoblíbenějším koníčkem je však rybaření.

Moje rybaření je amatérské, ale mám ho nejraději, protože jsem při něm na čerstvém voňavém vzduchu v přírodě bez hluku naší civilizace. Slyším při něm třeba, jak krásně šumí les a jak zurčí voda v potoce.

Opatrně našlapuji, abych nevyplašil ryby, a při tom co nejpozorněji sleduji vodní hladinu potoka, aby mi žádný pohyb ryby neunikl. Představuji si při tom, že jsem pravěký lovec a že na tom, zda ulovím rybu, záleží přežití mého rodu.

Znáte ten nádherný pocit, když se splávek pohne a ryba zabere? Ryba už letí vzduchem a já se cítím jako malé dítě, když dostane hračku. Ten pocit je nepopsatelný.

Rybaření mám ze všech svých koníčků nejraději, protože při něm mohu být venku ve voňavé přírodě a navíc si občas domů odnesu i úlovek.

Slohové práce žáků 8. A – Úvaha na téma postel (p. uč. Švarcová):

Postel

Miloslav Vach 8. A

Mezi nejpoužívanější a potřebné věci v našem běžném životě patří postel. V dnešní době je sice velmi snadné sehnat postel díky velkému výběru mnoha typů, ovšem ne všechny odpovídají našim požadavkům či představám.

Postel považuji za velmi důležitou, jelikož se i od spánku odvíjí naše zdraví a celková funkčnost organismu. Dobrý spánek je v podstatě k nezaplacení, a tak bychom měli být důslední při výběru správné postele.

Je tedy důležité řídit se současnými trendy? Řekl bych, že na vzhledu či designu nezáleží, spíše kvalitu pokládám za podstatnější. Obchodníci se snaží ze všeho utržit co nejvíce peněz, ale ne vždy se cena rovná kvalitě. Uvádějí však prodávající pravdivé informace při propagaci produktu? A je potřeba v určitém věku utrácet mnoho peněz za protialergické deky či matrace ze speciálních vláken? Z lékařského pohledu je rozhodně lepší volit postele se zdravotními matracemi, ale i zde je potřeba dbát na kvalitu. Myslím si, že většina lidí by si svůj život bez postele nedokázala ani představit. I já považuji postel za relaxační a odpočinkové místo, kde vždy naberu mnoho nových sil. V posteli také pociťuji pocit bezpečí, důvěry, otevřenosti a klidu. Častokrát spím u babičky, kde se ani pořádně nevyspím, jelikož její postel mi zkrátka nevyhovuje. Spí raději na měkčích nežli na tvrdých matracích. Spánek ve spacím pytli na zemi také není nejpohodlnější, dle mého názoru.

Měli bychom si tedy postele více vážit? Pro mnoho lidí je postel takřka samozřejmou věcí, ale v našem každodenním životě hraje podstatnou roli.

D. Kalousová 9. A

Postel

Martin Košata 8. A

Postel bývá dominantním a velice důležitým prvkem většiny ložnic a dětských pokojů. Ale jakou si

Z. Fojzliková 8. B

vybrat? Čím se máme při výběru postele vůbec řídit? Existuje nějaký návod, jak si správně vybrat? Máme se řídit cenou? Myslíte si, že čím dražší postel, tím je kvalitnější? Správný výběr postele, zdá se, není vůbec jednoduchou záležitostí. Je spousta věcí, nad kterými se musíme opravdu poctivě zamyslet. Ze všech stran na nás působí spousta reklam, podle nichž jsou samozřejmě všechny postele ty nejlepší. Ale je tomu tak skutečně? Co na to lékaři? Na trhu je nepřeberné množství postelí, vzhledově si ještě každý vybere podle svého vkusu. Výrobci používají různé materiály od dřeva přes látky, kůži až po kov. I tvarově a barevně je spousta variant. Ale co když se zaměříme na kvalitu? Jsou skutečně všechny postele vyhovující i po této stránce? Ne každá postel je totiž bytelná a kvalitní, jak se na první pohled zdá. Při výběru se každý nejprve zabýváme vzhledem postele, ale to není to nejdůležitější, na co bychom se měli zaměřit. Velice důležitým prvkem jsou totiž rošty a matrace. Nemyslíte? Postel nám musí vyhovovat hlavně po zdravotní stránce. A to

zdaleka všechny postele nesplňují. Zamysleli jste se někdy nad vaší postelí? Vyhovuje vám vůbec po zdravotní stránce?

To moje postel o mně ví hodně. Ví o mně, že jsem pěkný lenoch a spáč. Také jsem si ji pečlivě vybral, hned v obchodě jsme si padli do oka a věděli jsme, že spolu budeme trávit hodně času. Potřebuji okolo sebe hodně místa a to ona dokonale splňuje.

A co vy a vaše postel? Jste také tak spokojeni jako já? Vybírali jste pečlivě? Vstáváte každé ráno s úsměvem a odpočatí? Také jste si všimli, že správný výběr postele není vůbec jednoduchý? Že je to docela věda a umění.

Postel

Michaela Švarcová 8. A

Celou třetinu života prospíme. Zamyslela jsem se nad designem, konstrukcí a provedením postelí! Uvažovala jsem o tom, který typ je nejvýhodnější. Podle mne způsob ležení a struktura matrace mají velký vliv na bolesti zad.

Je lehké koupit si vhodný výrobek a je postel opravdu tak důležitá pro naše zdraví? Řekla bych, že obstarat si postel je jednoduchá záležitost. Ne však každý výrobek je vyhovující. Je podmínkou pro náš klid a bezstarostný spánek. Jsem toho názoru, že v dnešní době nemůžeme spát v masivních dřevěných postelích, zděděných po prarodičích. Vývoj jde rychle kupředu a musíme si umět vybrat v početné nabídce mnoha typů postelí.

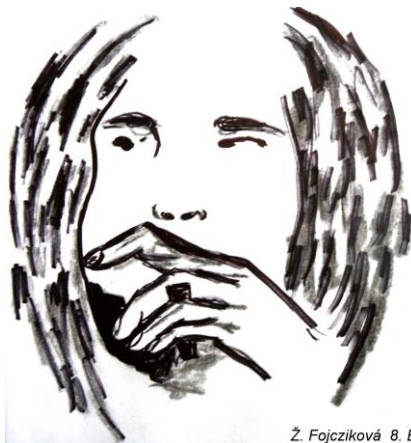
Je nutné spát na moderních postelích? Zažila jsem u babičky nepohodlné spaní na drátěnce pod matracemi. V minulosti jsem spala i na tvrdé nepohodlné podložce a podobalo se to spaní na prkně.

Jsou opravdu nejdražší postele nejkvalitnější? Má matka se zúčastnila akce, kdy nepoctivý prodejce nucoval domněle nejlepší matraci za 17 000 Kč. V televizní reklamě pak tentýž výrobek nabízel za třetinu ceny.

Došla jsem k závěru, že v současné době jako nejlepší model na trhu se jeví lehké matrace z paměťové pěny. Lehce se dají smáčknout na zatíženém místě. Mám za to, že jedině tak je zaručeno, aby se do boku nepohnula páteř.

Podle mého mínění je v zájmu poctivých prodávaců plně využít výsledků výzkumu lékařů.

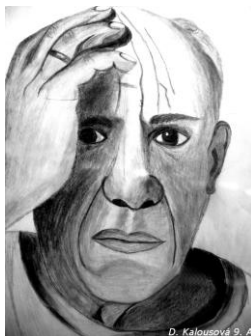
Kupující občan pak sleduje mimo kvality i přijatelnou cenu. Prodejce by neměl uvádět nepravdivé reklamy a cena musí odpovídat kvalitě.

Po zhlédnutí filmu o N. Wintonovi: „Síla lidskosti“ se měli žáci zamyslet nad situací, kdy by rodiče přišli s návrhem adoptovat jim sourozence (p. uč. Švarcová).

Adoptovaný sourozenec

Zuzana Jará 8. A

Moc jsem o adoptovaném sourozenci nepřemýšlela, nikdy jsem neměla důvod. S rodiči jsem o tom také nikdy nemluvila.

S rodiči jsem se bavila jen o tom, jestli bych chtěla vlastního sourozence. Já bych chtěla, protože jsem jedináček, ale už jsem si na to zvykla. Jsem ale spokojená, protože mám hodně bratránků a sestřenic, kteří k nám často jezdí. Mám ráda, když se sejdeme a jsme všichni spolu.

Kdybych už chtěla adoptovaného sourozence, museli bychom ho mít od narození nebo od velmi malého věku, abych si na adoptované dítě zvykla a dítě si zvyklo na mě. Jsem ale ráda, že pomáháme dětem bez rodičů.

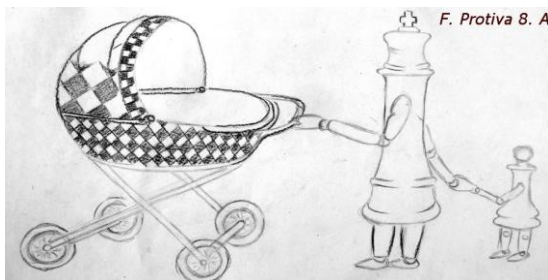
Vím, že bych se musela vzdát vlastního pokoje, kapesného, pozornosti a dalších věcí, a tak kdyby mi to rodiče nabídli, musela bych si to důkladně rozmyslet.

Nevlastní sourozenec

Miroslav Sojka 8. A

Bylo by strašné ztratit sourozence. Jaké však by bylo nového sourozence získat? Pro mě dobré, rád bych mu vše ukázal. Kdyby to byl cizinec, začal bych ho učit česky. Samozřejmě by to mělo i různé nevýhody, jako například menší kapesné. Kdybychom už nějakého sourozence měli adoptovat, chtěl bych, aby byl mladší než já, protože si myslím, že bych ho nerozmazloval a věděl bych, jak se k němu chovat. Mám totiž staršího sourozence, a tedy i nějaké zkušenosti.

Film „Síla lidskosti“ jsem viděl už podruhé. Měl jsem však příležitost setkat se s panem N. Wintonem osobně. Byl jsem právě v Kunžaku (v jižních Čechách), když na místní fotbalové hřiště přiletěl helikoptérou. Přestože mu bylo už přes 100 let, stále se usmíval, a moje babička si s ním dokonce povídala a přeložila mu to, co jsem říkal já. Doma jsme si potom vše sepsali. Byl to pro mne nádherný a nezapomenutelný zážitek

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

Práce žáků 4. B – zpráva o „Noci s Andersenem“ (p. uč. Kratochvílová).

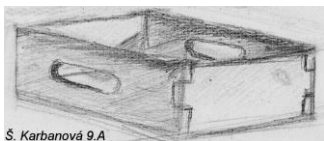
Karolína Nováková 4. B

Ahoj,
jmenuji se Kája. Každý rok máme Noc s Andersenem. Přípravuje ho paní učitelka s ostatními. Letos se asi nejvíce povedl. Přípravovali jsme pro 8. A různé úkoly, a jindy 8.A dělá úkoly pro nás. Ale překvapili nás. Převlékli se za Šmouly a my jsme měli vyluštit jejich jména, která byla různě zašifrovaná. Zvládli jsme to! Jupí! Tom, můj starší brácha, byl také převlečený za Šmoulu. Bylo to fakt bezva. Nasmáli jsme se hodně! Potom šla moje třída samozřejmě do knihovny. Tam jsme také hráli hry. A také jsme něco dostali. Mňam. Pak jsme šli na pizzu do školy. Když jsme se najedli, čekala nás bojovka v parku. Mysleli si, že mě vystraší. Nelekla jsem se!

Ahoj Kája

Alice Havelková 4. B

Ahoj,
jmenuji se Alice. Každý rok se naše třída 4. B účastní Noci s Andersenem. Tentokrát jsme připravovali úkoly pro 8. A na námět starých řeckých bájí. Já jsem byla na prvním stanovišti, které se vázalo k pověsti o Minotaurově bludišti. Můj spolužák Štěpán byl převlečený za Minotaura. Na našem stanovišti byly dva úkoly. Napřed se muselo poslepu, jen podle popisování trati, projít bludištěm. A potom museli odpovídat na otázky z Řeckých bájí. Celkem našim stanovištěm prošlo pět skupinek převlečených za Šmouly. My jsme byli převlečení za různé bohy. Za dobře splněný úkol dostávali Šmoulové kartičku. Některé úkoly jsme si sami mohli vyzkoušet.

Ahoj Alice

Práce žáků 3. B – Příběhy na 1. písmenko (p. uč. Vilímová).

Natálie Landová 3. B

Moje máma Míla Mašková má malou micku Mínu. Mína miluje mlíčko, maso. Maso mlsá mleté. Mína má malá miminka Míšu, Milana, Mourka.

Agáta Balátová 3. B

Mýval

Miloval mýval maličké mýdlo. Mydlil míč, maňáska, mušličky. Mýval myl mýdlem motýčku. Mýdlo mizelo. Místo mýdla musel mýval mýt mrkev malinovou. Mňam!

Pstruh

Potkal Pepa Pavla. Povídá Pepík Pavlovi: „Půjdeme pomalu podle potoka.“ Právě pluli pstruzi po proudu potoka. „Pepíku, podej pruty!“ Pstruh polapen. Pavel ponese pstruha. Pak pstruha podají paní Procházkové. „Pozitří pečeme pstruha. Přijďte!“

Václav Kádner 3. B

Sestra se strejdou

Sestra sušila salát. Snědla salát se solí se strejdou. Strejda solí salát slánkou. Slánka strejdovi spadla, sůl se sypala. Stůl se smekl se sestrou, sestra sůl snědla. Sestra snadno solila salám se sýrem solí.

Hana Lázněvská 3. B

Pletení

Paní Pěkná plete pulovr. Při pletení pořád počítá: „Pět plus pět padesát pět.“ Pulovr plete pátý pátek. Potom potmě párá. Potom poplete ponožky. Paní Pěkná pošle ponožky Petrovi poštou. Petr pošle paní Pěkné písemné poděkování.

Práce žáků 5. C – Pohádky (p. uč. Zelinková).

Minihoror o sušenkách

Agáta Nosálová 5. C

Byla temná deštivá noc a pan Čoko-sušenka s paní Čoko-sušenkovou se vydali na hrad Neskvik. Když vešli dovnitř, neviděli nic jiného než temnou chodbu a na konci dveře. Dveře otevřeli a zahlédli ceduli, která byla zakryta černou roztrhanou látkou. Když látku z cedule sundali, konečně se dozvěděli, co tam bylo napsáno. Bylo tam..... Bylo tam.....

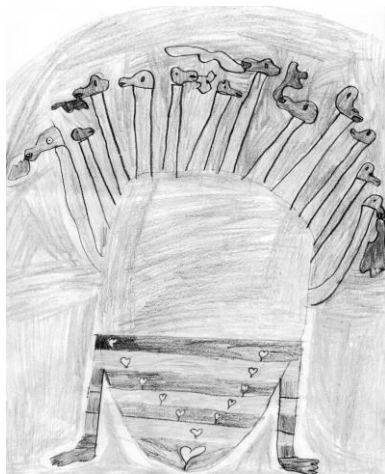
RESTAURACE UPIRA EDWARDA VEDE HAMBURGRY, HRANOLKY I KROKETY.

Konec

Práce žáků 3. C – Pohádky (p. uč. Vozábavá).

Vojtěch a drak Dvanáctihlav

Dominik Přenosil 3. C

V neděli přistoupil k Vojtěchovi Bůh a daroval mu kouzelné koště. Řekl: „Když na něj nasedneš a budeš si myslet nějaké místo, tak ono tě to tam přenese.“ A odešel. Hned potom si ho zavolal král a řekl: „Potřebuji nějakého zachránce. Unesli mi moji dceru. Unesl mi ji drak Dvanáctihlav.“ „Kde ho najdu?“ ptal se Vojtěch. Král mu řekl: „Za sedmi lesy a dvanácti horami.“ V tom Vojtěch nasedl na koště a byl před jeskyní. Znovu k Vojtěchovi přistoupil Bůh a tentokrát mu daroval kouzelnou lžici a řekl: „Když se na ní zakoukáš a budeš si myslet nějakou věc, tak ona se v to promění.“ V tom okamžiku vzal lžici a zadíval se na ní a myslel na meč. A najednou vylezl drak Dvanáctihlav a povídá: „Co chceš, mrmě, princeznu?“

Vojtěch mu usekl dvanáct hlav a zase mu narostlo šest hlav. Vojtěch se lekl a ve strachu mu usekl šest hlav a drakovi narostly tři hlavy. Vojtěch padl na kolena, odhodil meč a ten letící meč uřízl ty tři hlavy. A drak padl k zemi. Vyšla princezna, nasedli

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

na koště a byli před zámek. Král měl velikou radost a dal Vojtěchovi svoji dceru za manželku a půl království. A po králově smrti získal Vojtěch i druhou půlku a trůn.

Vojta a čarodějnice Kasandra

Michaela Veselá 3. C

Byl jeden chlapec a ten se jmenoval Vojta. Bydlel s rodiči v malém bytě a býval často doma sám. Jednou v neděli šel na půdu a tam našel koště. A blblul s ním tak dlouho, až se mu koště vzneslo. Letělo s ním lesem, loukou, horami. Doletěli do kouzelného lesa, kde žila malá čarodějnice Kasandra. Ta se ho zeptala, jak se jmenuje a on řekl, že se jmenuje Vojta. I on se jí zeptal na jméno. A jestli jí nevěří, že promění netopýra ve lžici. A opravdu! Netopýr se okamžitě změnil ve lžici. Vojta se podivil, ale potom se zeptal, jestli by se s ním nechtěla kamarádit. Kasandra souhlasila. Vojta chtěl, jestli by ho zase nedonesla zpátky do světa lidí. Když bude chtít, může ho vždycky večer Kasandra navštívit. A Kasandra ho vždycky večer navštěvovala.

O splašeném a neposlušném koštěti

Kristýna Novotná 3. C

K. Petrášková 5. C

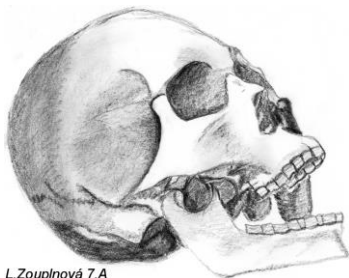

Byla jednou jedna krásná čarodějnice a ta se jmenovala

Hermiana. Zdělala koště, ale nebylo to tak ledajaké koště. Bylo to splašené létající koště. Jednou v neděli, když Hermiana uklízela, vylétlo koště z komory a všechno, co měla Hermiana uklizené, rozházelo. Hermiana řekla: „Let' si, kam chceš!“

Koště jakoby posmutnělo a všechno uklidilo. Hermiana se usmála.

Jednou se spolu koukali z okna a koště vylétlo. Když se Hermiana lépe podívala, spatřila mládence, jak ho koště mlátí do zad. Hermiana křikla: „Lžice!“ V tu chvíli koště ztuhlo. Mládenec řekl: „Děkuji, jsi můj zachránce.“

L. Zouplňová 7. A

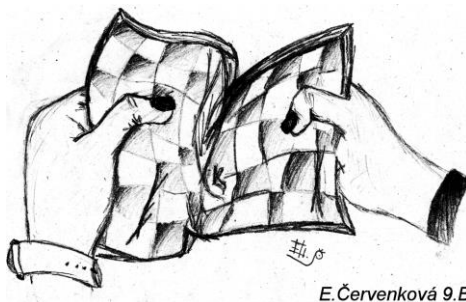
Š. Karbanová 9. A

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Šachovnice

Eliška Červenková 8. B

Život je jako černobílá deska
a přesto je přes něj těžká cesta.
Každý si musí vybudovat svoje,
ale nesmí se pouštět do nelítostného boje.
Každý musí hrát svojí roli,
jako figurky na šachovnicovém poli.
Život nám toho hodně dává,
ale i ten nejlepší zakopává.
Královna, kůň, král, věž,
jako oni běž, věř a dokážeš.
Musíme být vládci v našem boji,
proto to mají lehčí figurky
na šachovnicovém poli.

E. Červenková 9.B

Práce žáků 9. A – Hrátky se slovy - příběh ve verších (p. uč. Polzerová):

I. Hrabánková, Š. Karbanová, P. Kraka, a P. Beneš

Psík, rys, sir Kid
Psík Fík již chcíp
Rys pil líh líp
Sir Kid bíl řiť
Rys byl již zlit
Sic slíz i lis
Sir Kid – šíp - svist!
Již chcíp i rys
Žil psí Fík kdys.
Sir Kid fit byl,
Hvízd, psík Fík žil

T. Chlumská 8.B

Býk pil víc piv
Dřív byl býk živ
Pil prý víc piv.
Když býk ti chcíp
Již jsi pil líp

*J. Vinický, I. Barták
T. Kratochvílová a D. Srb*

Jak hroch sežral hocha
Viděl jsem hrocha
Přitom jak žral hocha
Vzal jsem si na něj mop
A zařval: „Pojď no hop“

T. Chlumská 8.B

Udělal jsem krok
Byl tam ale schod
Nath jsem si rozkrok
Krvě tam byl tok
V toku krve plaval mlok
Který neměl ani flok
Vzal jsem ten mop
Hroch se lekl a skočil do vod
Hoch mu dělal doprovod
O šutry si zlámal zub
Už neměl plný chrup
Přišel Ota, ptal se: „Proč?
Oč jde chlapi, oč?“
Hroch, že je cvok
Že má velký bol
Proto odtěd' používá
Jenom pastu Odol

L. Zouharová 9.A

*D. Kalousová, M. Šrámek,
M. Čuchalová a D. Bertoletti*

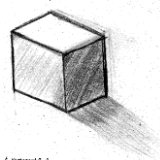
Pes šel přes les
A uviděl vtipnou ves
Tu spatřil velký šek
A hrozně se lekl
Ten šek je jenom sen
„Hele, támhle je Ken“
Škoda, byl to jen šnek

2. Fajčířková 8.B

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Ale hodně toho řek
Že prý vypil jed
Který mu velice zvětšil ret
Potkal paní bez oka
Dívala se na něj z vysoka
Smála se, že má velký ret
Prý pomůže jenom led
Led opravdu pomohl
A pes z toho nemohl
Tak rychle opustil ves
Byl z něho zas normální pes

E. Hrnčířová 9. A

M. Bělinová, J. Holeček,
K. Brandejská a K. Nouzák

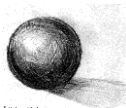
Vydal jsem se na hrad
Kde žil hrozný drak
Šel od něj strašný smrad
Po zádech mi běhal mráz
Vypouil na mě zrak
A začal krutě řvát
Měl obrovský hlad
A chtěl něco žrát.
Vytáhl jsem na něj prak
Uzavřeli jsme pakt
Začali jsme si hrát
Mám ho fakt rád

A. H. Štěpánková 9. B

J. Navrátil, T. Hynčicová
a A. Lebedová

Buď budeš časné ráno vstávat
Nebo budeš pořád za busem mávat
Nechlastat večer rum
Abys nemusel k sousedům
Potáhne se s tebou puch
Za zády se ti bude ozývat „uf“
Stoupneš si na včelí úl
- pane bože, ty jsi vůl
Větev nad tebou udělá „rup“
A spadne na tebe dub

J. Hrnčířová 9. A

Ty jsi samé sádlo a tuk
Tebe by nechtěl ani teplý kluk
S tím ti nepomůže už ani bůh
Ten má na starosti cestovní ruch
Život není žádný med
Co na to říct? NOT BAD!
Stal jsem se strůjcem tvých nočních můr
Podepsán:

Tvůj medvídek PŮ

Hrátky se slovy (p. uč. Polzerová):

KRYPTOGRAM = jednotka váhy v kryptě
KOSTRA = kost boha RA
ROZVRH = hod předmětem na 2 strany
TELEVIZE = vize telete

Práce žáků 9. B – **Hrátky se slovy** (p. uč. Švarcová):

T. Stoupa, T. Filip, P. Pluhař
a L. Pytloun

Rus sedl na bus
Ujel cesty kus
Měj v kapse hnoje kus
To je ale puch, říká duch
Z toho puchu a v tom
ruchu
Narazil duch hlavou o dub
A vyrazil si zub
Přisedl si hokejový fanoušek, byl samý tuk
Držel v ruce upocený puk
Když Rus viděl upoceného tuku kus
Řekl si, to je horší než trus
Proto vystoupil, měl to domů kus

L. Růžáková 9. B

D. Kalousová 9. A

D. Kalousová 9. A

D. Kalousová 9. A

*PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY*

E. Červenková 8.B

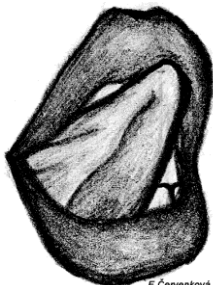
Zápis slovní úlohy: 1 mídlo..... x Kč
(smích)

„Oni Ti chtějí napovědět, že tam máš mít
ypsilon.“

Žák se opraví: 1 mídlo.....y Kč

E. Červenková 8.B

E. Červenková 8.B

- Globus je replika Země.
- Hugynyho Ubožáci
- Každý má stres z něčeho jiného. Například můj bratr má stres z toho, že cigarety jsou tak drahé...

- Jedná se o mnohostranný čtyřúhelník.
- Strany AC a BC jsou na sebe přímo úměrné
- Strany AC a BC jsou na sebe rovnoběžné

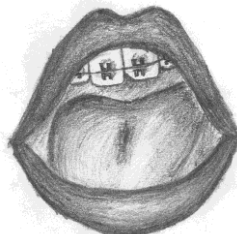
E. Červenková 8.B

- Trojúhelník 12, 15 a 20 nejde sestrojit, protože to nevyjde, byl by moc hezký..
- Předchůdci ptáků? To byl ten pták, co žil s dinosaury.
- Co je kloaka? 3 in 1
- Co znamená, že jsou ptáci nekrmiví? Něčeho se boje.

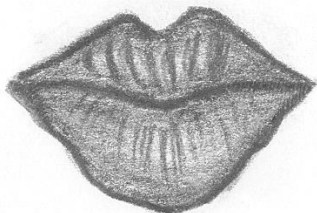
E. Červenková 8.B

- Co je běhák? Stehno.
- Co znamená vyrovnaný rozpočet? Část státu, část mně.

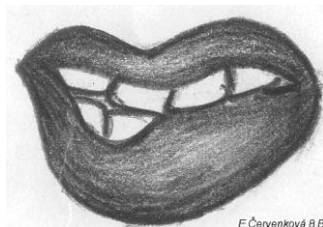

E. Červenková 8.B

- Domácnosti platí státu peníze a on je za to zaměstnává.
- Jak se nazývá přímka, která nemá s kružnicí žádný společný bod? Netečnice!
- Názvy květních lístků u hluchavky:
 - Správně: pavéza, křídla, člunek
 - Žák: pavéza, křídla, lodička
- Izaak Newton seděl pod stromem a spadlo mu na hlavu jablko. Tak vzniklo přísloví, že jablko nepadá daleko od stromu

E. Červenková 8.B

E. Červenková 8.B

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Matematická olympiáda

Okresní kolo:

Kategorie Z8

Do okresního kola postoupili: *Jan Balát, a Jiří Petrásek ze 7. B*

2. místo	Jan Balát	8. B	úspěšný řešitel
6. - 7. místo	Jiří Petrásek	8. B	úspěšný řešitel

připravovala p. uč. Blažková

Kategorie Z7

Do okresního kola postoupili: *Nina Melcerová ze 7. A, Anežka Nováková, Simona Ulrichová a Barbora Vějdělková ze 7. B.*

4. - 7. místo	Anežka Nováková	7. B
4. - 7. místo	Simona Ulrichová	7. B

připravovala p. uč. Menšíková

Matematický klokan 2013

Cvrček:

1. místo	Balátová Agáta	3. B	68 bodů	24. - 29. místo v okrese
2. místo	Dvořák Matyáš	2. A	63 bodů	40. - 44. místo v okrese
3. místo	Trnka Vlastimil	3. B	62 bodů	45. - 51. místo v okrese

Klokánek:

1. místo	Petrásková Karolína	5. C	92 bodů	4. - 5. místo v okrese
2. místo	Mašková Anna	5. A	91 bodů	6. místo v okrese
3. místo	Matoušková Karolína	5. B	88 bodů	11. místo v okrese

Benjamin:

1. místo	Hrabánek Pavel	7. A	89 bod	4. - 7. místo v okrese
2. místo	Kopecký Josef	7. B	84 bodů	11. - 12. místo v okrese
3.-4. místo	Mulenkova Eva	7. A	80 bodů	15. - 18. místo v okrese
3.-4. místo	Veselá Tereza	7. A	80 bodů	15. - 18. místo v okrese

Kadet:

1. místo	Balát Jan	8. A	70 bodů	5. - 6. místo v okrese
2. místo	Lebedová Adriana	9. A	67 bodů	9. místo v okrese
3. místo	Hrabánková Iva	9. A	62 bodů	55. - 18. místo v okrese

Pythagoriáda

Do okresního kola postoupili: *Matoušková K, Jícha J. Mašková A., Nováková A. Ulrichová S. Vilímová R., Hrabánek P. Drahota A., Veselá T., Balát J., Petrásek J., Červenková E. a Šubrt K.*

Okresní kolo:

5. ročník

2. místo	Matoušková Karolína	5. B	úspěšná řešitelka
3. místo	Jícha Jakub	5. A	úspěšný řešitel
6. místo	Mašková Anna	5. A	

18 řešitelů

připravovaly p. uč. Roubíčková a p. uč. Petrásková

6. ročník

8.-9. místo	Nováková Anežka	6. A	úspěšná řešitelka
13.-16. místo	Ulrichová Simona	6. B	

37 řešitelů

připravovala p. uč. Menšíková

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

7. ročník

14. - 15. místo	Drahota Antonín	7. A	úspěšný řešitel
14. - 15. místo	Hrabánek Pavel	7. A	
16. - 17.místo	Veselá Tereza	7. A	

32 řešitelů

připravovala p. uč. Hrabánková

8. ročník

2. místo	Balát Jan	8. B	11	úspěšný řešitel
10. - 11.místo	Petrásek Jiří	8. B		

24 řešitelů

připravovala p. uč. Blažková

Bobřík informatiky

Soutěž probíhá na školách, u počítačů. Každý soutěžící dostane elektronický test s otázkami. Po skončení testu se soutěžící ihned dozví, kolik bodů získal, které úlohy odpověděl správně a zda bobříka ulovil ([www. ibobr.cz](http://www.ibobr.cz))

Pořadí za školu:

Mini 29 úspěšných z 39 řešitelů na škole, 2422 úspěšných ze 4925 řešitelů v ČR

1. místo	Matoušková Karolína	7. A	157 bodů
2. místo	Heřmánek Jakub	6. B	148 bodů
3. místo	Kvasničková Sabina	7. B	145 bodů

Benjamin 17 úspěšných z 55 řešitelů na škole, 2264 úspěšných ze 7168 řešitelů v ČR

1. – 2. místo	Hrabánek Pavel	7. A	224 bodů
1. – 2. místo	Ulrichová Simona	6. B	224 bodů
3. místo	Kopecký Josef	7. B	212 bodů

Kadet 16 úspěšných z 57 řešitelů na škole, 2382 úspěšných z 7299 řešitelů v ČR

1. místo	Hrabánková Iva	9. A	221 bodů
2. místo	Bertoletti Daniela	9. A	209 bodů
3. místo	Balát Jan	8. B	204 bodů

připravovaly p. uč. Bohatcová, p. uč. Blažková a p. uč. Menšíková

Recitace

Do okresního kola postoupili: P. Vilímová, M. Veselá, K. Žohová, T. Vondráček, R. Vilímová, K. Brožková, K. Nešporová a J. Balát

Okresní kolo:

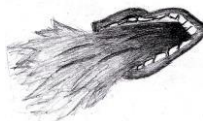
II. kategorie

1. místo	Vondráček Tomáš	4. B	postoupil do krajského kola
----------	-----------------	------	-----------------------------

III. kategorie

3. místo	Vilímová Radka	6. B	
----------	----------------	------	--

připravovala p. uč. Kratochvílová a p. uč. Polzerová

Olympiáda v ČJ

Do okresního kola postoupily I. Hrabánková z 9. A a E. Červenková z 8. B

Okresní kolo:

Kategorie I.

4. místo	Hrabánková Iva	9. A	
----------	----------------	------	--

34 soutěžících

připravovala p. u. Polzerová

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Dějepisná olympiáda

Do okresního kola postoupila I. Hrabánková z 9. A

Okresní kolo:

1. místo Hrabánková Iva 9. A postoupila do krajského kola

Duatlon (plavecko-běžecský pohár)

Okresní kolo:

2. místo Šmejda Václav 5. B, Verner Jan, Föresterová Denisa 8. B
3. místo Uher Mikuláš, Nováková Marie 5. B
5. místo Vyhnánek Jiří 6. B

Tito žáci nás úspěšně reprezentovali v krajském kole (umístění okolo 10. místa).

Šachy

Regionální žákovská liga

Skupina Polabí:

1. místo v regionu Pham Cao Thuyen 4. B
4. místo v regionu Jarmila Plechatová 5. C

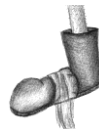
*oba postoupí do krajského kola
připravila p. u. Vilimová*

Florbal

Starší i mladší žáci postoupili z okrskového kola vítězstvím ve Zruči nad Sázavou.

Okresní finále: *Kutná Hora*

3. místo Verner Lukáš (G), Vyhnánek Tomáš, Holeček Jakub, Myslivec Filip, Navrátil, Jakub, Vyhnánek Jan, Vokřál Jiří, Verner Jan, Uher Kryštof, Petrásek Jiří

Pohár ČFbU

Žáci 1. stupně

Okresní finále: *Kutná Hora*

2. místo Radek Pazdera, Lukáš Roubíček, Jakub Vyhnánek, Matěj Šiml, Jakub Gross 4. B, M. Čermák 5, David Vyhnánek, Jan Rezner, Mikuláš Uher - 5.B Valdemar Šusta - 5.C

Minifotbal

Okresní finále:

Mladší žáci

1. místo Kopp Jaroslav (G), Kopp Tomáš, Bílek Marek, Tancer Martin, Hrabánek Pavel, Vyhnánek Jiří, Plzák Jiří.

Starší žáci:

Překvapivě skončili už v okrskovém kole.

McDonald's Cup

foťbalová soutěž pro žáky 1. stupně

Oblastní kolo:

1. místo:

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Okresní kolo:

2. místo:

Vyhnánek David, Šotka Milan, Pufler Václav, Plzák Jan, Šmejda Václav, Čermák Michal, Bareš Michal, Červinka Michal, Šusta Valdemar, Roubíček Lukáš, Pazdera Radek, Šiml Matěj, SkalickýTomáš

Vybíjená

Preventan Cup

Okresní kolo:

4. místo:

Žohová Kateřina, Plechatová Jarmila, Königová Michaela, Nováková Marie, Loudová Monika, Puričová Anna Marie, Čtveráčková Kristýna, Vocelová Iva, Fantová Natálie, Grossová Tereza, Slámová Tereza, Březinová Kateřina

3. místo:

Čermák Michal, Havelka Lukáš, Šusta Valdemar, Šmejda Václav, Vyhnánek, David, Pufler Václav, Šotka Milan, Uher Mikuláš, Slaviček Mikuláš, Rezner Jan, Mašek Jakub, Plzák Jan

Volejbal

Žákyně se po dlouhé odmlce zúčastnily okresního finále.

Okresního finále:

2. místo

Turnaj „O pohár Posázaví.“

3. místo

Hrabánková Iva, Brandejská Kateřina, Kratochvílová Tereza, Kalousová Daniela, Lebedová Adriana, Karbanová Šárka, Semíková Patricie a Mulenková Eva

Atletický čtyřboj

Starší žáci

družstva, podzim 2012

2. místo

Verner Jan, Verner Lukáš, Barták Ivo, Záruba Daniel, Vacka Jan

Pohár rozhlasu (atletika družstev)

Starší žáci:

Dívky:

3. místo

Brandejská Kateřina, Hrabánková Iva, Kalousová Daniela, Červenková Eliška, Benešová Barbora, Čuchalová Monika

Chlapci:

3. místo

Verner Lukáš, Verner Jan, Barták Ivo, Vyhnánek Jan, Záruba Daniel, Tancer Radek, Vacka Jan, Petrásek Jiří

Mladší žáci:

Dívky

2. místo

Šafaříková Lucie, Semíková Patricie, Zubcová Denisa, Veselá Tereza, Mulenková Eva, Tůmová Lenka, Nešporová Martina, Štichová Kateřina

Chlapci

3. místo

Kopp Tomáš, Kopp Jaroslav, Sobotka Jiří, Hrabánek Pavel, Kopecký Josef, Tancer Martin, Drahota Antonín, Vyhnánek Jiří

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Atletická olympiáda (jednotlivci, podzim 2012)

1. místa (přeborník okresu): Tancer Radek (60 m př., 800 m, oštěp), Benešová Barbora (300 m), Kalousová Daniela (oštěp)
2. místa: Verner Jan (800 m, kriket, skok daleký), Švarcová Michaela (skok daleký, 60 m př.), Zadražilová Kamila (800 m), Červenková Eliška (1 500 m), Verner Lukáš (150 m), štafeta 4x 60 m (Šafaříková L., Benešová B., Švarcová M., Semiková P.), štafeta 4x 60 m (Verner L., Verner J., Kopp J., Bílek M.)
3. místa: Barták Ivo (1 500 m), Benešová Barbora (skok daleký), Verner Jan (vrh koulí)

na sportovní soutěže žáky připravovali učitelé TV

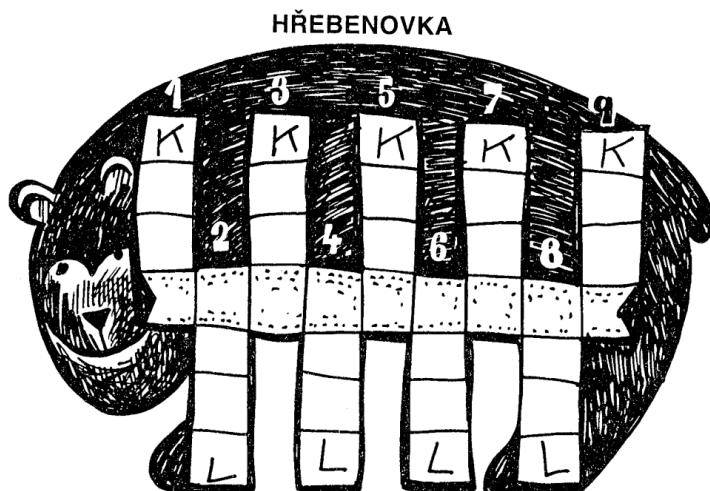

* NÁŠ KVÍZ * NÁŠ KVÍZ * NÁŠ KVÍZ * NÁŠ KVÍZ *

Svérázná výuka

„Ženy a dívky ve starém Řecku neměly rozhodně lehký život. Takové věci jako filosofické rozpravy někde na tržišti pro ně neexistovaly. Některé venkovské matky posílaly třináctileté dcery do chrámu bohyně Artemis, kde se učili dobrými manželkami. A víte, jak taková výuka vypadala?“ usmál se mák-filosof. „To je jasné, ne? Učily se vařit, prát, zašívát, zpívat, hrát na hudební nástroje, brousit nože, ne? A třeba taky tajná kouzla, aby jejich manželé byli na ně hodní!“ „Chyby lávky! Běhaly a tančily nahé po lese a předstíraly, že jsou.....(tajenka hřebenovky).

Z časopisu Makovice vybrala K. Landová

1. lež	6. pobýval
2. jméno atleta Zátopka	7. černí zpěvní ptáci
3. pokoj, mír	8. uctíval
4. plápolal	9. jídlo z mléka a krupice
5. lichokopýtníci	

Něco o školní družině

Víte, že školní družinu navštěvuje 115 dětí a máme 4 oddělení?

Děti mají možnost her nejen ve třídě, ale i na zahradě. Zahrada i družina jsou nově vybaveny.

Programem družiny jsou zájmové činnosti podle ŠVP, ale i podle zájmu a výběru dětí.

Chceme, aby jejich pobyt ve školní družině nebyl jen hlídání, ale cílená činnost pro jejich všestranný rozvoj. Máme několik kroužků a 10 společných velkých akcí.

Například sportovní den, dušičkový den, besídka a mnoho dalších akcí.

Těšíme se na nové prvňáčky a věříme, že budou ve školní družině spokojeni jako jejich starší kamarádi.

E. Coubalová

Obrázky na obálce časopisu nakreslil Miloslav Vach z 8. A

